

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 157/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 1415/2014, Rvp 1421/2014, Rvp 1423/2014, Rvp 1433/2014, Rvp 1435/2014, Rvp 1437/2014, Rvp 1439/2014, Rvp 1447/2014, Rvp 1456/2014, Rvp 1461/2014, Rvp 1462/2014, Rvp 1465/2014, Rvp 1469/2014, Rvp 1473/2014, Rvp 1474/2014, Rvp 1476/2014, Rvp 1477/2014, Rvp 1479/2014, Rvp 1481/2014, Rvp 1490/2014, Rvp 1495/2014, Rvp 1500/2014, Rvp 1509/2014, Rvp 1511/2014, Rvp 1513/2014, Rvp 1517/2014, Rvp 1518/2014, Rvp 1519/2014, Rvp 1521/2014, Rvp 1524/2014, Rvp 1530/2014, Rvp 1533/2014, Rvp 1538/2014, Rvp 1539/2014, Rvp 1540/2014, Rvp 1542/2014, Rvp 1543/2014, Rvp 1546/2014, Rvp 1547/2014, Rvp 1549/2014, Rvp 1550/2014, Rvp 1551/2014, Rvp 1553/2014, Rvp 1556/2014, Rvp 1580/2014, Rvp 1588/2014, Rvp 1601/2014, Rvp 1608/2014, Rvp 1610/2014 a Rvp 1617/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaniach vedených pod spisovými značkami: 2 Er 800/2006, 2 Er 20111/2007, 4 Er 20109/2007, 3 Er 20111/2007, 2 Er 666/2005, 3 Er 20125/2007, 2 Er 708/2005, 2 Er 685/2005, 2 Er 83/2005, 2 Er 82/2005, 2 Er 127/2005, 4 Er 776/2006, 3 Er 20180/2007, 2 Er 263/2003, 2 Er 118/2003, 3 Er 20126/2003, 2 Er 123/2003, 2 Er 284/2003, 2 Er 20111/2004, 3 Er 20124/2007, 2 Er 20179/2004, 2 Er 20173/2003, 1 Er 20177/2004, 2 Er 510/2004, 2 Er 37/2005, 3 Er 15/2003, 4 Er 181/2005, 1 Er 160/2005, 1 Er 1/2005, 1 Er 39/2005, 1 Er 81/2005, 1 Er 238/2003, 3 Er 773/2006, 1 Er 290/2003, 5 Er 117/2003, 5 Er 262/2003, 5 Er 191/2003, 5 Er 242/2003, 3 Er 100/2006, 3 Er 82/2006, 6 Er 30/2007, 2 Er 58/2005, 6 Er 4/2006, 2 Er 246/2003, 2 Er 408/2003, 2 Er 250/2007, 1 Er 20191/2003, 5 Er 20118/2003, 3 Er 20157/2006 a 3 Er 80/2005 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 1415/2014, Rvp 1421/2014, Rvp 1423/2014, Rvp 1433/2014, Rvp 1435/2014, Rvp 1437/2014, Rvp 1439/2014, Rvp 1447/2014, Rvp 1456/2014, Rvp 1461/2014, Rvp 1462/2014, Rvp 1465/2014, Rvp 1469/2014, Rvp 1473/2014, Rvp 1474/2014, Rvp 1476/2014, Rvp 1477/2014, Rvp 1479/2014, Rvp 1481/2014, Rvp 1490/2014, Rvp 1495/2014, Rvp 1500/2014, Rvp 1509/2014, Rvp 1511/2014, Rvp 1513/2014, Rvp 1517/2014, Rvp 1518/2014, Rvp 1519/2014, Rvp 1521/2014, Rvp 1524/2014, Rvp 1530/2014, Rvp 1533/2014, Rvp 1538/2014, Rvp 1539/2014, Rvp 1540/2014, Rvp 1542/2014, Rvp 1543/2014, Rvp 1546/2014, Rvp 1547/2014, Rvp 1549/2014, Rvp 1550/2014, Rvp 1551/2014, Rvp 1553/2014, Rvp 1556/2014, Rvp 1580/2014, Rvp 1588/2014, Rvp 1601/2014, Rvp 1608/2014, Rvp 1610/2014 a Rvp 1617/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod Rvp 1415/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 13. februára 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. , Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 1415/2014, Rvp 1421/2014, Rvp 1423/2014, Rvp 1433/2014, Rvp 1435/2014, Rvp 1437/2014, Rvp 1439/2014, Rvp 1447/2014, Rvp 1456/2014, Rvp 1461/2014, Rvp 1462/2014, Rvp 1465/2014, Rvp 1469/2014, Rvp 1473/2014, Rvp 1474/2014, Rvp 1476/2014, Rvp 1477/2014, Rvp 1479/2014, Rvp 1481/2014, Rvp 1490/2014, Rvp 1495/2014, Rvp 1500/2014, Rvp 1509/2014, Rvp 1511/2014, Rvp 1513/2014, Rvp 1517/2014, Rvp 1518/2014, Rvp 1519/2014, Rvp 1521/2014, Rvp 1524/2014, Rvp 1530/2014, Rvp 1533/2014, Rvp 1538/2014, Rvp 1539/2014, Rvp 1540/2014, Rvp 1542/2014, Rvp 1543/2014, Rvp 1546/2014, Rvp 1547/2014, Rvp 1549/2014, Rvp 1550/2014, Rvp 1551/2014, Rvp 1553/2014, Rvp 1556/2014, Rvp 1580/2014, Rvp 1588/2014, Rvp 1601/2014, Rvp 1608/2014, Rvp 1610/2014 a Rvp 1617/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod spisovými značkami: 2 Er 800/2006, 2 Er 20111/2007, 4 Er 20109/2007, 3 Er 20111/2007, 2 Er 666/2005, 3 Er 20125/2007, 2 Er 708/2005, 2 Er 685/2005, 2 Er 83/2005, 2 Er 82/2005, 2 Er 127/2005, 4 Er 776/2006,

3 Er 20180/2007, 2 Er 263/2003, 2 Er 118/2003, 3 Er 20126/2003, 2 Er 123/2003, 2 Er 284/2003, 2 Er 20111/2004, 3 Er 20124/2007, 2 Er 20179/2004, 2 Er 20173/2003, 1 Er 20177/2004, 2 Er 510/2004, 2 Er 37/2005, 3 Er 15/2003, 4 Er 181/2005, 1 Er 160/2005, 1 Er 1/2005, 1 Er 39/2005, 1 Er 81/2005, 1 Er 238/2003, 3 Er 773/2006, 1 Er 290/2003, 5 Er 117/2003, 5 Er 262/2003, 5 Er 191/2003, 5 Er 242/2003, 3 Er 100/2006, 3 Er 82/2006, 6 Er 30/2007, 2 Er 58/2005, 6 Er 4/2006, 2 Er 246/2003, 2 Er 408/2003, 2 Er 250/2007, 1 Er 20191/2003, 5 Er 20118/2003, 3 Er 20157/2006 a 3 Er 80/2005 (ďalej len „napadnuté konania“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka (oprávnená, pozn.) v napadnutých exekučných konaniach vedených okresným súdom podanými návrhmi požiadala o zmenu súdneho exekútora v súlade s § 44 ods. 8 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení platnom a účinnom v relevantnom čase. Sťažovateľka namieta, že *„V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd... do dňa spísania tejto sťažnosti nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Sťažovateľ tvrdí, že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpi až po veľmi dlhej dobe... Tvrdíme, že postupom porušovateľa (neodôvodnenou nečinnosťou a neefektívnou/nesústredenou činnosťou) došlo k porušeniu základných práv sťažovateľa.“*

Sťažovateľka namieta, že okrem práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru okresný súd v napadnutých konaniach svojím postupom porušil aj práva zaručené čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu, keďže *„nemôže bez rozhodnutia exekučného súdu dosiahnuť exekúciou zhmotnenie veci (vymoženie pohľadávky), čo má za následok vytvorenie prekážky pre individuálnu alebo podnikateľskú spotrebu veci... K znižovaniu hodnoty majetku sťažovateľa (bonity pohľadávky) dochádza aj preto, že*

nečinnosť exekučného súdu podporuje a neodstraňuje nečinnosť, resp. nesústredenú činnosť povereného exekútora a utvrdzuje dlžníka (povinného) v tom, že sťažovateľovi zaplatiť nemusí, pretože ho autoritatívne k takémuto správaniu nemá kto prinútiť.“.

Podľa sťažovateľky okresný súd v napadnutých konaniach zároveň postupoval tak, že jej neposkytol „súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite. Porušovateľ neaplikoval ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku tak, aby rešpektoval základné právo sťažovateľa garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy.“.

K namietanému porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru sťažovateľka uvádza, že *„aj keď výkon a ochrana jeho práva na spravodlivý súdny proces mala byť rovnaká, má v konaní pred exekučným súdom výrazne nevýhodné postavenie a je s ním zaobchádzané odlišne, keď procesné návrhy a žiadosti týkajúce sa jeho veci nie sú riešené v zákonom predpokladanej kvalite za použitia príslušných zákonných ustanovení. Diskriminačný postup exekučného súdu výrazne ovplyvňuje právne postavenie sťažovateľa. Z okolností daného prípadu nemožno vyšpecifikovať také skutočnosti, ktoré by mohli objektívne a rozumne ospravedlniť takéto odlišné zaobchádzanie.“.*

Vzhľadom na z pohľadu sťažovateľky neodôvodnenú činnosť a neefektívny postup okresného súdu podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi okresného súdu sťažnosti na priesťahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach, pričom *„porušovateľ nevybavil sťažnosť do 30 dní odo dňa jej doručenia. Neinformoval sťažovateľa o predĺžení lehoty na jej vybavenie a ani inak so sťažovateľom nekomunikoval (nespravil tak ani zákonný sudca). Neprijal žiadne riadiace opatrenia na odstránenie zbytočných priesťahov v konaní.“.*

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež k porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy, práva podľa dohovoru a dodatkového protokolu, ako aj ďalšie ňou označené ustanovenia ústavy a dohovoru, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov a napokon uložil okresnému súdu zaplatiť finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami: Rvp 1415/2014, Rvp 1421/2014, Rvp 1423/2014, Rvp 1433/2014, Rvp 1435/2014, Rvp 1437/2014, Rvp 1439/2014, Rvp 1447/2014, Rvp 1456/2014, Rvp 1461/2014, Rvp 1462/2014, Rvp 1465/2014, Rvp 1469/2014, Rvp 1473/2014, Rvp 1474/2014, Rvp 1476/2014, Rvp 1477/2014, Rvp 1479/2014, Rvp 1481/2014, Rvp 1490/2014, Rvp 1495/2014, Rvp 1500/2014, Rvp 1509/2014, Rvp 1511/2014, Rvp 1513/2014, Rvp 1517/2014, Rvp 1518/2014, Rvp 1519/2014, Rvp 1521/2014, Rvp 1524/2014, Rvp 1530/2014, Rvp 1533/2014, Rvp 1538/2014, Rvp 1539/2014,

Rvp 1540/2014, Rvp 1542/2014, Rvp 1543/2014, Rvp 1546/2014, Rvp 1547/2014, Rvp 1549/2014, Rvp 1550/2014, Rvp 1551/2014, Rvp 1553/2014, Rvp 1556/2014, Rvp 1580/2014, Rvp 1588/2014, Rvp 1601/2014, Rvp 1608/2014, Rvp 1610/2014 a Rvp 1617/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 2 Er 800/2006, 6 Er 30/2007, 2 Er 58/2005, 6 Er 4/2006, 3 Er 82/2006, 5 Er 262/2003, 2 Er 246/2003, 2 Er 408/2003, 2 Er 250/2007 a 3 Er 80/2005

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľka mohla o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že súdny exekútor v súlade s § 60 písm. e) Exekučného poriadku platného a účinného v čase relevantnom pre posúdenie veci vrátil poverenia na vykonanie exekúcií okresnému súdu z dôvodu skončenia exekučných konaní vymožením pohľadávok, ich príslušenstva a trov exekúcií v konaní vedenom okresným

súdom pod sp. zn. 2 Er 800/2006 29. novembra 2010, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 30/2007 12. novembra 2010, v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 58/2005 12. apríla 2010, v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 4/2006 31. mája 2010, v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 82/2006 18. decembra 2006, v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 246/2003 14. marca 2005, v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 408/2003 17. augusta 2009, v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 262/2003 30. novembra 2007, v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 250/2007 31. mája 2010 a v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 80/2005 22. novembra 2006.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosti sťažovateľky boli ústavnému súdu doručené (13. februára 2014) zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd, rešpektujúc zákonom ustanovenú lehotu na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy a svoju ustálenú judikatúru, sťažnosti (Rvp 1415/2014, Rvp 1465/2014, Rvp 1469/2014, Rvp 1479/2014, Rvp 1495/2014, Rvp 1511/2014, Rvp 1513/2014, Rvp 1517/2014, Rvp 1533/2014 a Rvp 1617/2014) po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde ako podané oneskorene.

II.3 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 2 Er 20111/2007, 4 Er 20109/2007, 3 Er 20111/2007, 3 Er 20125/2007, 3 Er 20180/2007, 3 Er 20126/2003, 1 Er 20191/2003, 2 Er 20111/2004, 3 Er 20124/2007, 2 Er 20179/2004, 2 Er 20173/2003, 5 Er 20118/2003, 3 Er 20157/2006 a 1 Er 20177/2004

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci

nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva a lebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že pred okresným súdom sa nevedli konania pod už označenými spisovými značkami, preto postupom okresného súdu v predmetných veciach nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru a dodatkového protokolu a ani ňou označeného článku ústavy a dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vedené pod spisovými značkami: Rvp 1421/2014, Rvp 1423/2014, Rvp 1433/2014, Rvp 1447/2014, Rvp 1509/2014, Rvp 1521/2014, Rvp 1540/2014, Rvp 1546/2014, Rvp 1547/2014, Rvp 1553/2014, Rvp 1556/2014, Rvp 1580/2014, Rvp 1588/2014 a Rvp 1601/2014 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

II.4 K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v konaniach vedených pod spisovými značkami: 2 Er 666/2005, 1 Er 160/2005, 3 Er 100/2006, 3 Er 15/2003, 2 Er 708/2005, 2 Er 685/2005, 2 Er 83/2005, 2 Er 82/2005, 1 Er 81/2005, 1 Er 1/2005, 2 Er 127/2005, 3 Er 773/2006, 4 Er 776/2006, 2 Er 263/2003, 2 Er 118/2003, sp zn. 5 Er 117/2003, 2 Er 123/2003, 1 Er 290/2003, 5 Er 191/2003, 2 Er 284/2003, 5 Er 242/2003, 1 Er 238/2003, 2 Er 510/2004, 4 Er 181/2005, 1 Er 39/2005 a 2 Er 37/2005

Z ďalších zistení ústavného súdu vyplýva, že v konaniach vedených okresným súdom pod spisovými značkami: 2 Er 666/2005, 1 Er 160/2005, 3 Er 100/2006, 3 Er 15/2003, 2 Er 708/2005, 2 Er 685/2005, 2 Er 83/2005, 2 Er 82/2005, 1 Er 81/2005, 1 Er 1/2005, 2 Er 127/2005, 3 Er 773/2006, 4 Er 776/2006, 2 Er 263/2003, 2 Er 118/2003, 5 Er 117/2003, 2 Er 123/2003, 1 Er 290/2003, 5 Er 191/2003, 2 Er 284/2003, 5 Er 242/2003, 1 Er 238/2003, 2 Er 510/2004, 4 Er 181/2005, 1 Er 39/2005 a 2 Er 37/2005 sťažovateľka nepodala návrhy na zmenu súdneho exekútora, preto postupom okresného súdu v označených veciach nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru a dodatkového protokolu ani k porušeniu označených ustanovení ústavy a dohovoru.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vedené pod spisovými značkami: Rvp 1435/2014, Rvp 1437/2014, Rvp 1439/2014, Rvp 1456/2014, Rvp 1461/2014, Rvp 1462/2014, Rvp 1473/2014, Rvp 1474/2014, Rvp 1476/2014, Rvp 1477/2014, Rvp 1481/2014, Rvp 1490/2014, Rvp 1500/2014, Rvp 1518/2014, Rvp 1519/2014, Rvp 1524/2014, Rvp 1530/2014, Rvp 1538/2014, Rvp 1539/2014, Rvp 1542/2014, Rvp 1543/2014, Rvp 1549/2014, Rvp 1550/2014, Rvp 1551/2014, Rvp 1608/2014 a Rvp 1610/2014 odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

Po odmietnutí sťažností bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2015